

Een meisje met haar weefgetouw.

Vlijtig en vaardig, zat een bekoorlijk meisje aan haar weefgetouw. Een schaap, haar beste en enige vriend, zorgde voor de wol. Het huisje was zindelijk en er lag een mooi geweven tapijt op de vloer. Aan de muren hingen zelfgeweven wandtapijten. Ook bezat zij een sprookjesboek met een afbeelding van een zeer knappe prins. Dit motief had zij gekozen voor een wandpijt. Dat was haar rijkdom. Verder was er maar plaats voor een tafel, twee stoelen en een rustbank. Zij dronk thee van kamillebloemen en het water kwam uit de pomp. Verder stond er een appel- en perelaar in het klein moestuintje. Een stalletje voor het schaap, een haardouur, meer bezat zij niet. In de winter droeg zij warme zokken, sjerpen en zelf geweven dikke dekens op haar bank. Toch was het lieve meisje zeer gelukkig. Op zekere dag hoorde zij, dat er vele ruiters over de landwegen reden, maar zij lette daar niet op. Zij besloot een mooi tafelkleed te weven. Tegen de avond, zag zij dat er teveel geweven was. Zij opende het tafelkleed en het werd zo groot als het tapijt dat op de grond lag. Zij opende haar deurtje en het tapijt dekte haar tuintje. Het tapijt werd nog groter... en groter... en bedekte de zandweg en de omringende weiden tot aan het kruispunt. Het meisje haastte zich naar haar weefgetouw, dat alleen aan het weven was. De hele omgeving was met reuzengrote tapijten en in alle kleuren bedekt. Zij legde haar armen rond de kop van het schaap en fluisterde "Wat is er hier gebeurd?" Op dat ogenblik, werd zij belicht door de lantaren van een knappe jonge man. "U bent nog mooier dan de prins op mijn wandtapijt" zuchtte zij verrukt. "Ik ben een prins en dit zijn mijn vrienden, maar nooit zag ik een prinses zo mooi als jij" klonk het gemeend. "Ik zie, dat je de wegen met je tapijten hebt bedekt waar ik moest over rijden" prees hij haar "Zulke prachtige tapijten, zullen in het paleis van mijn vader goed tot hun recht komen." "Ik schenk ze u met heel mijn hart, maar het weefgetouw heeft ze gemaakt" fluisterde ze. "Wil je mee naar het paleis, de tapijten kunnen als bruidschat dienen" verzekerde hij haar. Zij stemde maar al te graag toe. "Maar ik zal mijn weefgetouw en mijn schaap missen" antwoordde ze plots zeer verdrietig. "Plaats het weefgetouw en het schaap in mijn koets" klonk het uit de mond van de kroonprins. Zeer gelukkig begaven zij zich naar de koning en de koningin. "Wat! Een herderinnetje als toekomstige koningin?" daar valt niet aan te denken, riepen zij. "Goed, is dit uw laatste woord?" vroeg de prins. "Ja," klonk het verbolgen. Plots begon het weefgetouw te weven... te weven... de koning en de koningin werden bijna gestikt door de dikke tapijten die op hun lagen. "Nee" antwoordden zij dan, "We leggen ons bij uw besluit neer." Zo werd de bruiloft gevierd. Al de genodigden prezen de rijkdom van alle wand- en tapijten. Zo iets hadden zij nog nooit gezien. "Waar hebben jullie die tapijten vandaan, wij willen dat ook kopen?" vroeg iedereen. "Dat komt in orde," verzekerde de bruidegom en hij hield woord. Zo werd het paleis het mooiste van

Een meisje met haar weefgetouw.

de wereld. "Niets is er mooier dan onze liefde" sprak de nieuwe koning en de bruid, die nu koningin was, beaamde dit.